

Хто є платником екологічного податку за викиди стаціонарними джерелами забруднення, якщо СГ орендує нежитлове (житлове) приміщення в будівлі з автономною системою опалення (котел), яка належить ФО (громадянину) або іншому СГ?

ЗІР, категорія 120.01

Відповідно до п. 240.1 ст. 240 Податкового кодексу України від 02 грудня 2010 року № 2755-VI зі змінами та доповненнями (далі – ПКУ) платниками екологічного податку є суб'єкти господарювання, юридичні особи, що не провадять господарську (підприємницьку) діяльність, бюджетні установи, громадські та інші підприємства, установи та організації, постійні представництва нерезидентів, включаючи тих, які виконують агентські (представницькі) функції стосовно таких нерезидентів або їх засновників, під час провадження діяльності яких на території України і в межах її континентального шельфу та виключної (морської) економічної зони здійснюються, зокрема, викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря стаціонарними джерелами забруднення.

При цьому п. 240.7 ст. 240 ПКУ встановлено, що не є платниками податку за викиди двоокису вуглецю суб'єкти, зазначені у п. 240.1 ст. 240 ПКУ, якими здійснюються такі викиди в обсязі не більше 500 тонн за рік.

У разі якщо річний обсяг викидів двоокису вуглецю перевищує 500 тонн за рік, суб'єкти зобов'язані зареєструватися платниками податку у податковому (звітному) періоді, в якому відбулося таке перевищення. Такі платники зобов'язані скласти та подати податкову звітність, нарахувати та сплатити податок за податковий (звітний) період, у якому відбулося таке перевищення, у порядку, передбаченому ПКУ.

Стаціонарне джерело забруднення – підприємство, цех, агрегат, установка або інший нерухомий об'єкт, що зберігає свої просторові координати протягом певного часу і здійснює викиди забруднюючих речовин в атмосферу та/або скиди забруднюючих речовин у водні об'єкти (п.п. 14.1.230 п. 14.1 ст. 14 ПКУ).

Об'єктом та базою оподаткування екологічним податком є обсяги та види забруднюючих речовин, які викидаються в атмосферне повітря стаціонарними джерелами (п.п. 242.1.1 п. 242.1 ст. 242 ПКУ).

При цьому п. 242.4 ст. 242 ПКУ встановлено, що база оподаткування податком за викиди двоокису вуглецю за результатами податкового (звітного) року зменшується на обсяг таких викидів у розмірі 500 тонн за рік.

Таким чином, у разі утворення забруднюючих речовин, що викидаються в атмосферне повітря при згоранні палива (газу, мазуту тощо), яке використовується для роботи автономної системи опалення (котла), платником екологічного податку за викиди стаціонарними джерелами забруднення є суб'єкт господарювання (орендодавець – юридична особа або фізична особа – підприємець) – власник автономної системи опалення (котла), яка використовується для опалення будівлі, в тому числі коли в одній будівлі знаходяться декілька орендарів.

Фізична особа (громадянин), яка не є суб'єктом господарювання (орендодавець) – власник автономної системи опалення (котла), що використовується для опалення будівлі, що здається нею в оренду одному або декільком суб'єктам господарювання, не є платником

екологічного податку. При цьому суб'єкти господарювання – орендарі будівлі або приміщень будівлі є платниками екологічного податку за викиди стаціонарними джерелами забруднення, у випадках, коли ними укладені договори на придбання (постачання) палива для автономних систем опалення (котлів) орендованих будівель.